

Knecht Justin, 1799. (1752—1817.) Husband Edward, 1871.

1. Ó! Jé-zus, ár-va csendben Az aj-tón kí-vül állsz,

Be-jön-nél már, de né-mán Kulcsfor-du-lás-ra vársz.

Mi mondjuk, hogy mi-énk vagy, Te vagy a név, a jel: Ó!

szé-gyen, hogy te légy az, A-ki-nek vár-ni kell. M.R.

2. Ó! Jézus, most kopogtatsz / Sebhelyes még a kéz: / Könny-
marta kedves arcod, / Oly búsan intve néz. / Ó! áldott, drága jó-
ság, / Mely ennyit tűrve vár! / Ó! bűnök szörnyű bűne, / Mely té-
ged így kizár!

3. Ó! Jézus, szólsz, s a szívhez / A szó szelíden ér: / „Így bánsz
velem? — teérted / Hullt testemből a vér!” / Bús szégyennel be-
hívunk, / Az ajtó nyitva már: / Jöjj, Jézus, jöjj, ne hagyj el, / A szí-
vünk várva vár!

How William, 1867. (1823—1897.)